

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Příbylem v právní věci žalobkyně: J. M. nar. bytem zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Brno, Lidická 57, za účasti: o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví čj.

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u soudu nejprve faxem dne 5. 6. 2006 a doplněnou písemným originálem došlým soudu dne 7. 6. 2006 domáhala se žalobkyně podle části páté občanského soudního řádu (o.s.ř.) vydání rozsudku, jímž by účastníku řízení jako držiteli honitby bylo uloženo zaplatit žalobkyni jako vlastníkovu přičleněných honebních pozemků náhradu v celkové výši 280,40 Kč za rok, a to vždy do 31. 3. běžného roku zpětně s tím, že rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví čj. a rozhodnutím Městského úřadu v Táboře, odboru životního prostředí, čj. ze dne se v části výroku stanovící výši náhrady za přičlenění nahrazují výrokem rozsudku soudu.

Podanou žalobu zdůvodnila žalobkyně tím, že dne [redacted] vydal Městský úřad v Táboře, odbor životního prostředí shora citované rozhodnutí o tom, že v rozhodnutí určené honební pozemky ve vlastnictví žalobkyně nacházející se v katastrálním území [redacted] o celkové výměře 140185 m² se přičleňují k honitbě [redacted] a že dle § 30 odst. 2 zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen zákon o myslivosti) je držitel honitby [redacted] povinen zaplatit žalobkyni náhradu v celkové výši 70,10 Kč za každý kalendářní rok vždy do 31. 3. běžného roku zpětně. K odvolání žalobkyně proti určení výše náhrady za přičlenění rozhodl Krajský úřad Jihočeského kraje dne [redacted] shora specifikovaným rozhodnutím tak, že odvolání žalobkyně se zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje. Částí citovaného rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, v němž se potvrzuje rozhodnutí Městského úřadu v Táboře stanovící výši náhrady za přičlenění honebních pozemků do honitby na 70,10 Kč za kalendářní rok byla žalobkyně zkrácena na jejích právech vyplývajících z § 30 odst. 2 zákona o myslivosti. To spatřovala v tom, že jak Městský úřad v Táboře, tak i Krajský úřad Jihočeského kraje vyšly při určení náhrady za přičlenění ze znaleckého posudku č. [redacted] vypracovaného znalcem [redacted] který vyčíslil náhradu za přičlenění na 5,-- Kč/ha/rok. Podkladem pro stanovení této výše náhrady však nebyl předpokládaný výnos z výkonu práva myslivosti, nýbrž celkový hospodářský výsledek dosažený uživatelem honitby snížený o 2/3. Dle názoru žalobkyně takový postup nemá v zákoně oporu, když je třeba pojem výnos použitý v ust. § 30 odst. 2 zák. o myslivosti vykládat per analogiam iuris stejně, jako je tento pojem vykládán při aplikaci § 673 a 674 o.z. V těch ustanoveních se výnosem myslí příjem z pronajaté věci nesnížený o náklady a další dodatečné účetní operace (tvorba rezervního fondu apod.). V opačném případě by byl nájemce zemědělských pozemků povinen platit nájemné pouze za předpokladu ziskového hospodaření, což je závěr zcela absurdní. Při použití výpočtu výnosu z honitby nesnížené o náklady by podle údajů obsažených ve znaleckém posudku odhadujícího předpokládaný celkový výnos z honitby na 76.360,-- Kč/rok částka připadající na 1 ha pozemku a rok činila 72,28 Kč. Za porušení práva vyplývajícího z § 30 odst. 2 zák. o myslivosti považuje žalobkyně rovněž skutečnost, že oba dva úřady převzaly závěr znalce, i pokud jde o výklad citovaného ustanovení o povinnosti přihlédnout k výměře přičleňovaných pozemků. Toto ustanovení aplikovali oba dva úřady tak, že celkovou výši náhrady stanovily jako násobek výměry honebních pozemků žalobkyně a hektarové sazby odvozené znalcem. Žalobkyně je přesvědčená, že formulací „přihlédne přitom k velikosti přičleněných honebních pozemků“ hodlal zákonodárce vyjádřit skutečnost, že se zvětšující se celkovou výměrou přičleněných pozemků se má zvyšovat i hektarová sazba. Podle názoru žalobkyně se musí náhrada za přičlenění honebních pozemků přibližovat k výším nájemného za pronájem honiteb, neboť její věcná podstata je stejná – umožnit třetí osobě využívat za úplatu cizí pozemky k výkonu práva myslivosti. Dle publikovaných údajů činila průměrná výše nájemného u honiteb, jejichž držitelem je státní podnik Lesy České republiky, na území bývalého Oblastního inspektorátu Písek (pod který územně spadaly i předmětné pozemky žalobkyně), 228,-- Kč/ha/rok. Ve srovnání s touto částkou, která je vytvářena v rámci výběrových řízení a lze ji proto označit za tržní hodnotu, je částka 5,-- Kč/ha/rok přiznaná žalobkyni neodůvodněně nízká. Žalobkyně nechala zpracovat znalcem [redacted] posudek ke stanovení výše náhrady za přičlenění, znalec dospěl při použití porovnávací metody k závěru, že průměrná obecná náhrada za přičlenění 1 ha pozemku do honitby v České republice činí 11,70 Kč/ha/rok. Žalobkyně tak dospěla k závěru, že jí svédčí právo na náhradu za přičlenění honebních pozemků nejméně ve výši 20,-- Kč/ha/rok, tj celkem za přičleněné pozemky 280,40/Kč/rok.

████████████████████ (dále účastník řízení) s podanou žalobou nesouhlasil. Za mylný považoval názor, dle kterého by pojem výnos použitý v § 30 odst. 2 zákona o myslivosti měl být vykládán shodně jako při aplikaci § 673 a 674 o.z., a to s odůvodněním, že občanský zákoník je právní normou soukromoprávní povahy, zatímco zákon o myslivosti právní normou veřejnoprávní povahy. Dále poukazoval na vymezení pojmu myslivost v § 2 písm. a) zákona o myslivosti, když se nejedná o činnost provozovanou za účelem dosažení zisku, na povinnosti uživatelů honiteb (§ 11 odst. 3, 4 zákona o myslivosti), na povinnost hradit škodu způsobenou zvěří (§ 52 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti) s tím, že náklady spojené s plněním těchto zákonných povinností pohltí drtivou většinu příjmů uživatelů honiteb. Kdyby se měly za výnos považovat veškeré příjmy z honitby a tyto měly být následně rozděleny mezi vlastníky honebních pozemků, nezůstaly by již žádné prostředky na splnění zákonných povinností uživatelů honiteb. Státní orgány myslivosti pak dle názoru účastníka řízení určují správně výnos z přepokládaného využití honitby buď z nájemného (výnosem pak je finanční částka za 1 ha a rok, na jejíž výši se usnesla valná hromada konkrétního honebního společenstva při pronájmu honitby) nebo z rozdílu příjmů a výdajů u využití honitby na vlastní účet nebo podle obecně závazného předpisu. K povinnosti přihlídnout k velikosti přičleněných honebních pozemků pak účastník řízení uvedl, že celková výměra honitby činí více než 1000 ha, přičleňované pozemky žalobkyně ve výměře cca 14 ha jsou o zcela zanedbatelné výměře, není proto důvod pro jakékoliv zvýšení hektarové sazby. Zároveň většina těchto pozemků leží v bezprostřední blízkosti obce, takže fakticky nebudou myslivecky nikdy využity. Kdyby legislativa umožňovala honebnímu společenstvu odmítnout přičlenění pozemků od žalobkyně k honitbě, velice rádo by tak učinilo. S tvrzením žalobkyně, že náhrada za přičlenění honebních pozemků se musí přibližovat výši nájemného za pronájem honiteb, v podstatě souhlasí s tím, že jelikož honitba je pronajímána za částku 5,- Kč/ha, má být náhrada za přičlenění pozemků žalobkyni ve výši 5,- Kč/ha. K průměrné výši nájemného u honiteb, jejichž držiteli jsou státní lesy České republiky na území bývalého Oblastního inspektorátu Písek ve výši 228,- Kč/ha/rok, pak účastník řízení uvedl, že uvedená cena se vztahuje k honitbám vlastním, nikoliv společenstevním, jednak úživnost honiteb a druhová skladba zvěře v honitbách Lesy České republiky, s.p. je zásadně odlišná od podmínek v honitbě ██████████. K posudku ██████████ pak účastník řízení uvedl, že vychází pouze z cen a dohod uzavíraných mezi vlastníky honiteb a Lesy České republiky, s.p. a Pozemkovým fondem ČR, a to v obecné rovině bez ohledu na jakékoliv místní poměry. Dále uvedl, že společnost Lesy České republiky, s.p. a Pozemkový fond ČR disponují většinou honebními pozemky velkých rozloh, proto si mohly dovolit nastolit určitý citový diktát – 10,- Kč, resp. 11,50 Kč/ha/rok. Jednotliví vlastníci honiteb tyto podmínky akceptovali pouze v případech, kdy tyto pozemky potřebovali k dosažení minimální zákonné výměry pro honitbu 500 ha nebo se jednalo o myslivecky atraktivní pozemky, anebo naopak o pozemky tak malé výměry, že bylo výhodnější dohodu za těchto podmínek podepsat. Ve všech ostatních případech pak zpravidla vlastníci honiteb tyto podmínky neakceptovaly, pozemky pak byly do jednotlivých honiteb rovněž přičleněny dle rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, a to téměř vždy za cenu podstatně nižší. V případě účastníka řízení pak Pozemkový fond ČR má v honitbě cca 33 ha, Lesy České republiky, s.p. 2,88 ha.

Podepsaný soud po přezkoumání, že žaloba byla žalobkyní podána dle § 247 odst. 1 o.s.ř. včas, dospěl po opakovaném provedení důkazů, které jsou obsaženy ve spise správního úřadu, jakož i důkazů předložených žalobkyní (znalecký posudek ██████████ č.

██████████ a novinový článek „Výsledky pronájmu honiteb Lesů České republiky, s.p. a Pozemkového fondu ČR“) k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně v podané žalobě učiněná předmětem projednání věci před soudem otázku výše náhrady za přiřazení honebních pozemků do honitby dle § 30 odst. 2 zák. o myslivosti.

Z rozhodnutí Městského úřadu v Táboře, odboru životního prostředí, ze dne ██████████ čj. ██████████ (které bylo v této věci v pořadí třetím správním úřadem vydaným rozhodnutím) vyplývá, že jednak bylo správním orgánem rozhodnuto podle § 30 odst. 1 zák. o myslivosti o přiřazení pozemků žalobkyně v rozhodnutí specifikovaných v celkové přiřčleňované výměře 140185 m² v k.ú. ██████████ k honitbě ██████████ a dále pak držitelé honitby byla uložena povinnost zaplatit vlastníkově přiřčleňovaných honebních pozemků náhradu v celkové výši 70,10 Kč za rok, a to vždy do 31.3. běžného roku zpětně. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí, pokud jde o stanovení výše náhrady, vyplývá, že správní orgán vycházel při stanovení náhrady ze znaleckého posudku ██████████ který stanovil výtěžnost z mysliveckého hospodaření v honitbě 3.028,-- Kč při rozloze honitby 1056,3728 ha, výtěžnost z 1ha je tedy 2,90 Kč, předpokládaný výnos z mysliveckého hospodaření na přiřčleňovaných honebních pozemcích je 41,-- Kč za rok. Znalec pak doporučuje, s ohledem na argumenty vycházející z hluboké analýzy podmínek pro hospodaření honitby ██████████ uvažovat o výši náhrady 5,-- Kč/ha. O náhradě v této výši pak správní orgán také rozhodl.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí Krajského úřadu – Jihočeského kraje, kterým bylo rozhodnutí Městského úřadu Tábor potvrzeno a odvolání žalobkyně zamítnuto, vyplývá, že dle názoru krajského úřadu výnos z předpokládaného způsobu využití honitby (§ 32 zák. o myslivosti) lze určit buď z nájemného (v takovém případě by odvolateli náležela finanční částka za 1ha a rok, na jejíž výši se usnesla valná hromada při pronájmu honitby) nebo z rozdílu příjmů a výdajů u využití honitby na vlastní účet (v tomto případě však jde o honitbu pronajatou) nebo podle obecně závazného předpisu tak, jak tomu učinil prvoinstanční orgán. Suma, kterou lze získat z pronájmu honitby, je částka, na které se při pronájmu honitby usnesla valná hromada ██████████, tedy částka 5,-- Kč, což je vyšší částka, než stanovená znalcem. K této znalcem stanovené částce proto prvoinstanční orgán pouze přihlédl a jako náhradu stanovil 5,-- Kč na 1 ha/rok.

Z obsahu správního spisu pak bylo dále zjištěno, že Krajský úřad – Jihočeský kraj, ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí ze dne ██████████ vyslovil názor, že výnos z výkonu práva myslivosti je částka, která je zůstatkem po odečtení skutečných a prokazatelných nákladů spojených s výkonem práva myslivosti v daném roce od skutečných tržeb z honitby dosažených v daném roce a že za výnos z honitby nelze považovat pouze dosažené tržby za prodanou zvěř bez toho, že by nebyly v úvahu brány vynaložené náklady na provoz honitby. Prvoinstanční orgán se pak měl zabývat výnosem z výkonu práva myslivosti i v honitbách bezprostředně souvisejících s honitbou, jenž je v držení ██████████

██████████ V dalším zrušujícím rozhodnutí ze dne ██████████ Krajský úřad – Jihočeský kraj v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že prvoinstanční orgán se snažil objektivně zjistit potřebné podklady, nicméně informace o výnosu z výkonu práva myslivosti, které byly poskytnuty, nelze považovat za zjištění skutečného stavu věci potřebného ke stanovení náhrady za přiřčleňování (dále pak jsou rozebírány nedostatky jednotlivých zpráv). Dále zde krajský úřad konstatoval, že honební

společenstvo a myslivecké sdružení jsou 2 samostatné subjekty, proto nelze hospodářským ziskem jednoho hradit ztrátu druhého. Dále konstatoval, že honební společenstvo, pokud neužívá honitbu na vlastní účet, nemá s výnosem z výkonu práv myslivosti nic společného a pokud honitbu skutečně užívá na vlastní účet, honitbu nepronajímá (v takovém případě nemůže být ani stanoven nájem). Vzhledem ke zmatečnosti a neobjektivitě informací poskytovaných držiteli a uživateli honiteb pak dle krajského úřadu je vhodné zvážit možnost stanovení náhrady za přičlenění podle obecně závazného předpisu, zákona č. 151/97 Sb., o oceňování majetku. K námitce, že průměrná výše nájemného u Lesů České republiky, s.p., činí 228,-- Kč/ha, pak krajský úřad konstatoval, že honitby vlastní, jejichž držitelem jsou Lesy České republiky, s.p., jsou honitbami lesními s normovanými stavy převážně spárkaté zvěře. Takováto zvěř zvyšuje výnos z výkonu práv myslivosti možností poplatkového odlovu, přičemž nájemné 228,-- Kč/ha zásadně neodpovídá reálným možnostem výnosu z výkonu práva myslivosti.

Ze znaleckého posudku č. [redacted] vypracovaného [redacted] v rámci správního řízení, vyplývá, že výpočet nájemného (náhrady) za přičleněné pozemky k honitbě byl proveden perspektivní ekonomickou metodou maximálního možného výnosu, tj. v případě mysliveckého hospodaření v honitbě možné za předpokladu, že lov zvěře bude prováděn pouze za účelem zisku pouze prostřednictvím poplatkových lovců a veškerá ulovená zvěř bude realizována prodejem do výkupních center. To znamená, že by uživatel honitby pojal hospodaření v honitbě jako podnikatelský záměr. Propočet je tedy hypotetickou představou, které nebude nikdy dosaženo, přičemž skutečnost, že uživatel honitby by myslivecké hospodaření v honitbě nepojal podnikatelsky, bude při stanovení výše nájemného zohledněna. Cenové kalkulace pak byly znalce provedeny podle v místě obvyklých cen pro realizaci lovu zvěře a financování vstupů do chovu zvěře a režii uživatele honitby při péči o životní prostředí zvěře a zajištění ostatních nezbytných služeb spojených s držbou honitby a jejím provozem. Na základě těchto vstupních předpokladů pak znalec dospěl k závěru o předpokládaných příjmech z lovu zvěře za 1 rok ve výši 76.360,-- Kč a k celkovým nákladům ve výši 67.277,-- Kč/rok (v těchto nákladech jsou zahrnuty náklady na chov a vedení loveckých psů za 1 rok v částce 24.000,-- Kč, náklady na chov zvěře a péči o zvěř v částce 19.495,-- Kč, náklady na stavby, údržbu a opravy mysliveckých zařízení ve výši 13.000,-- Kč, nájemné honitby 1056,3725 ha x 5,-- Kč = 5.282,-- Kč a škody způsobené zvěří na zemědělských kulturách a lesních porostech 5.500,-- Kč). Z jednotlivých kalkulací uvedených v tomto znaleckém posudku pak vyplývá, že se jedná o předpokládané příjmy i předpokládané výdaje (vyjma skutečného výdaje spočívajícího v placení nájmu honitby 5.282,-- Kč). V rozdílu mezi příjmy a výdaji, který činí 9.083,-- Kč, však není vyčíslena práce potřebná k zajištění bezproblémového provozu celé honitby, nejsou zohledněny skutečnosti ovlivněné klimatem, vývojem počasí, antropickými jevy, nelze proto dle názoru znalce předpokládaný roční zisk z mysliveckého hospodaření použít jako základ pro výpočet výše nájemného honebního pozemku. Část zisku je zapotřebí odpočítat pro tvorbu rezervního fondu pro udržitelný rozvoj mysliveckého hospodaření v budoucnosti. Ze zisku je tedy možné použít pro výpočet předpokládaného výnosu z mysliveckého hospodaření na honebních pozemcích maximálně 1/3 celkového zisku, tj. 3.028,-- Kč. Při rozloze honitby 1056,3728 ha pak výtěžnost z 1 ha je 2,90 Kč, předpokládaný výnos z mysliveckého hospodaření na přičleněných honebních pozemcích žalobkyně je 41,-- Kč. V závěru pak znalec konstatuje, že výpočet v posudku je pouze hypotetickým předpokladem pro rozhodovací proces stanovení nájemného za přičleněné pozemky. Lze předpokládat, že ve srovnatelné honitbě může být hospodářský výsledek mysliveckého hospodaření pouze mírně

ziskový. S ohledem na argumenty vycházející z hluboké analýzy podmínek pro hospodaření v [redacted] doporučuje nabídnout vlastníkovi přičleněných pozemků nejméně 5,-- Kč/ha.

Ze znaleckého posudku č. 99-06/06 vypracovaného znalcem [redacted] a předloženého žalobkyní pak vyplývá, že Lesy České republiky, s.p. a Pozemkový fond ČR, jakožto největší vlastníci, resp. pověření správci pozemků, které byly za náhradu přičleněny do honebního společenství v rámci celé ČR, uzavíraly v roce 2003 dohody o přistoupení do honiteb honebních společenství za úplatu 10,-- Kč/ha/rok (Lesy České republiky, s.p.), resp. v roce 2004 za částku 11,90 Kč navýšenou o DPH. Pozemkový fond ČR uzavřel v roce 2003 1324 dohod o přičlenění honebních pozemků, průměrná výše náhrady 11,50 Kč/ha/rok. Znalec pak stanovil průměrnou obecnou náhradu za přičlenění 1 ha pozemku do honitby jako průměr částek 11,90 Kč a 11,50 Kč, tedy 11,70 Kč/ha/rok.

Podle § 30 odst. 1 zák. o myslivosti honební pozemky, které netvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, přičlení orgán státní správy myslivosti zpravidla k honitbě, která má s těmito honebními pozemky nejdlejší společnou hranici a zásady řádného mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přičlenění.

Podle § 30 odst. 2 zák. o myslivosti vlastníkům honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přičlenil podle odstavce 1, náleží od držitele honitby náhrada; jde-li o společenstevní honitbu, je náhradu povinno platit honební společenstvo. Nedohodnou-li se zúčastněné osoby o výši náhrady, určí náhradu orgán státní správy myslivosti a přihlédnou přitom k velikosti přičleněných honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Náhrada je splatná do 31. 3. běžného roku zpětně. Náhrada však nenáleží, pokud honební pozemky byly přičleněny ke společenstevní honitbě a jejich vlastníci se stal členem honebního společenstva.

Náhrada dle § 30 odst. 2 zák. o myslivosti tedy představuje úhradu za využívání takto přičleněných pozemků do honitby za účelem výkonu práva myslivosti. Jde tedy o využití pozemků ve vlastnictví určité osoby jiným subjektem. Jde tedy dle názoru soudu o obdobnou situaci jako při nájmu pozemků dle § 663 a násl. o.z. Rovněž důvodová zpráva k zákonu o myslivosti (v původním znění k § 20) uvádí, že uvedená náhrada za přičlenění pozemků do honitby je určitou formou nájemného. Jelikož vztah mezi vlastníkem pozemku a honebním společenstvem jakožto držitelem honitby je vztahem 2 samostatných subjektů, přičemž ani jeden z nich nevystupuje z pozice vrchnostenské, potom vztah mezi těmito subjekty ohledně výše náhrady za přičleněné pozemky (byť o této náhradě rozhoduje správní orgán, pokud nedojde k dohodě) je vztahem soukromoprávním. Proto lze dle názoru soudu podrobit napadené rozhodnutí krajského úřadu, pokud jde o stanovení výše náhrady za přičleněné pozemky dle § 30 odst. 2 zák. o myslivosti, soudnímu přezkumu dle části páté o.s.ř.

Dle ustanovení § 30 odst. 2 zák. o myslivosti má orgán státní správy myslivosti při určení náhrady přihlídnout k velikosti přičleněných honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Z takto pojaté formulace (orgán státní správy myslivosti přihlédnou) nelze jednak dovozovat, že výše náhrady za 1 ha přičleněného pozemku se rovná výnosu z výkonu práva myslivosti z 1 ha, ani to, že v ustanovení § 30 odst. 2 zák. o myslivosti citovaná kritéria pro určení výše náhrady jsou jedinými kritérii. Dospěl-li soud k závěru, že náhrada za přičleněné pozemky má povahu

nájemného, tedy občanskoprávní charakter, potom shodná formulace kritérií pro rozhodování (ve srovnávaném případě rozhodnutí soudu) je obsažena v § 142 odst. 1 o.z. a týká se vypořádání podílového spoluvlastnictví. Citované ustanovení stanoví, že při tomto vypořádání přihlédnou soud k velikosti podílu a k účelnému využití věci. Soudní praxe přitom dovodila (bez větších pochybností), že pro rozhodnutí o vypořádání podílového spoluvlastnictví lze použít i v citovaném ustanovení neuvedená kritéria. To znamená, že dle názoru soudu kritéria uvedená v § 30 odst. 2 zák. o myslivosti mají být pouze určitým vodítkem pro orgán státní správy myslivosti při stanovení výše náhrady, neboli výše náhrady za přičleněné pozemky má zohledňovat jak velikost přičleněných honebních pozemků, tak i předpokládaný výnos z výkonu práva myslivosti. Z pohledu tohoto výkladu ustanovení § 30 odst. 2 zák. o myslivosti je dle názoru žalobkyně přečeňován význam pojmu „výnos“ uvedený v citovaném ustanovení. S názorem žalobkyně lze souhlasit, že určitý právní termín obsažený v různých právních předpisech by měl být vykládán shodně a že, s ohledem na shora soudem rozvedený charakter náhrady za přičleněné pozemky, lze pojem výnos z výkonu práv myslivosti vykládat shodně jako pojem výnos uvedený v ustanovení § 673 a 674 o.z. Jazykový výklad pojmu výnos je dle názoru soudu nepochybný, výnosem se rozumí výtěžek neboli příjem. Použití formulace „přihlédnutí k předpokládanému výnosu z výkonu práv myslivosti“ tedy znamená, že orgán státní správy myslivosti musí tento předpokládaný výnos vzít v úvahu. Zároveň však dle názoru soudu nelze odhlédnout od nákladů spojených s výkonem práv myslivosti, mezi které patří i úhrada vyplácená vlastníkům uvedených pozemků za jejich přičlenění k honitbě. Tento naznačený výklad ustanovení § 30 odst. 2 zák. o myslivosti, tedy že v tomto ustanovení uvedená kritéria pro stanovení výše náhrady za přičlenění pozemků k honitbě nejsou jedinými možnými kritérii, se dostává do popředí v dané věci.

V daném případě honitba účastníka řízení [redacted] má povahu tzv. společenstevní honitby (viz výrok rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne [redacted]), neboť je tvořena pozemky různých vlastníků (dle vyjádření zástupce honebního společenstva při jednání soudu tvoří honební společenstvo 128 či 129 vlastníků pozemků). V takovémto případě je povinno náhradu za přičleněné pozemky dle výslovné zákonné úpravy § 30 odst. 2 zák. o myslivosti platit honební společenstvo. Ovšem z obsahu správního spisu vyplývá (např. sdělení Městského úřadu Tábor, odboru životního prostředí ze dne [redacted] a obsah znaleckého posudku podaného tímto znalcem), že honitbu [redacted] má pronajato [redacted]. Existenci pronájmu celé honitby pak při jednání soudu potvrdil rovněž zástupce uvedeného honebního společenstva. Honební společenstvo a myslivecké sdružení jsou přitom 2 samostatné právní subjekty, každý z těchto subjektů má vlastní příjmy a výdaje, které nelze zaměňovat. Rovněž Krajský úřad – Jihočeský kraj v jednom ze svých zrušujících rozhodnutí v této věci shora specifikovaných upozorňoval na odlišnost těchto 2 právních subjektů. To znamená, že [redacted] na honebních pozemcích, tedy i na přičleněných pozemcích žalobkyně, žádnou faktickou činnost nevyvíjí, tedy nevykonává ani právo myslivosti, které fakticky vykonává myslivecké sdružení (podle § 2 písm. a) zák. o myslivosti se myslivostí rozumí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví). Byť tedy ustanovení § 30 odst. 2 zák. o myslivosti hovoří o předpokládaném výnosu z výkonu práv myslivosti, nikoliv o faktickém výnosu (rovněž znalecký posudek opatřený v rámci správního řízení a zpracovaný [redacted] vychází z předpokládaných příjmů a předpokládaných nákladů, za

faktický skutečný výdaj pak považuje pouze nájem honitby), nelze dle názoru soudu při neprovádění faktického výkonu práva myslivosti ze strany honebního společenstva vycházet při stanovení náhrady za přiřčené pozemky ani z předpokládaného výnosu výkonu tohoto práva.

To znamená, že na danou situaci je nutné pro stanovení výše náhrady použít jiná, v zákoně výslovně neuvedená kritéria. Představuje-li úhrada za přiřčené pozemky formu nájemného, potom je nutné přihlídnout k celkové ekonomické situaci povinné osoby, tedy [redacted]. S ohledem na vyjádření zástupce uvedeného společenstva při jednání soudu a s přihlídnutím k obsahu znaleckého posudku [redacted] tvoří příjem honebního společenstva nájemné, které mu platí za pronájem celé honitby [redacted] tedy částka 5,-- Kč/ha/rok. Výdaje honebního společenstva pak tvoří částky placené vlastníkům pozemků za přiřčení pozemků k honitbě, které dle vyjádření zástupce honebního společenstva při jednání soudu činí 4,-- Kč/ha/rok, u pozemků ve vlastnictví Lesů České republiky, s.p. a Pozemkového fondu ČR 10,-- Kč/ha/rok (+ DPH). Jelikož dle vyjádření zástupce [redacted] spočívá činnost společenstva v podstatě pouze v tom, že se vlastníci pozemků se sdružují, potom celý příjem z pronájmu honitby mysliveckému sdružení se použije na vyplacení náhrad vlastníkům pozemků. Potom tedy dle názoru soudu odpovídající náhradou za přiřčení pozemků žalobkyně k honitbě je částka rovnající se nájemnému, které honební společenstvo za tyto přiřčené pozemky obdrží od nájemce mysliveckého sdružení, tedy částka 5,-- Kč/ha/rok. Výše nájemného, které je mysliveckým sdružením placeno za pronájem honitby [redacted] je objektivní částkou vyplývající ze smlouvy o nájmu honitby dle § 33 zák. o myslivosti. Žalobkyní namítaná osobní provázanost [redacted] a příslušného mysliveckého sdružení nemůže nic změnit na skutečnosti, že příjem [redacted] z pronájmu honitby mysliveckému sdružení je ve výši 5,-- Kč/ha/rok.

Pakliže v této souvislosti bylo žalobkyni poukazováno na nájemné u honiteb, jejichž držitel je státní podnik Lesy České republiky na území bývalého Oblastního inspektorátu Písek v částce 228,-- Kč/ha/rok, potom tato částka představuje částku za pronájem honitby tvořené pozemky ve vlastnictví státu jako takové (zde skutečně dle § 32 odst. 4 zák. o myslivosti se honitba jako celek pronajímá po provedení výběrového řízení), ovšem jedná se o jinou situaci, než je náhrada za přiřčené pozemky žalobkyně. Ohledně výše náhrady za přiřčené pozemky ve vlastnictví či ve správě Lesů ČR, s.p. a Pozemkového fondu ČR se vyjádřil zástupce honebního společenstva tak, že se jedná o částku 10,--Kč/ha/rok (bez DPH), v podstatě ve shodné cenové relaci se pohybují i závěry obsažené ve znaleckém posudku [redacted] za celé území ČR. Ovšem dle názoru soudu náhrady za přiřčení těchto státních pozemků jsou samozřejmě odvislé od síly postavení jednotlivých smluvních stran (Lesy ČR, s.p. či Pozemkový fond ČR na straně jedné a honebního společenstva na straně druhé), stejně tak jako je na síle tohoto postavení závislá výše náhrady i ostatních přiřčených pozemků ostatních vlastníků. Pakliže ze znaleckého posudku [redacted] vyplývá, že Lesy ČR, s.p. uzavíraly v roce 2003 dohody o přiřčení za úplatu 10,--Kč/ha/rok a v roce 2004 byla tato částka navýšena o DPH, potom z tohoto jednoznačně vyplývá, že Lesy ČR, s.p. postupují ve všech případech přiřčování svých pozemků do honiteb stejně, tedy uplatňují shodný požadavek na výši úhrady bez ohledu na konkrétní místní podmínky. Potom dle názoru soudu takto uzavírané smlouvy o přiřčení pozemků ve vlastnictví Lesů ČR, s.p. ke společenstevním honitbám nepředstavují cenu odvislou od

působení tržních sil (tomu odpovídá i vyjádření zástupce honebního společenstva, že Lesy ČR, s.p. i Pozemkový fond ČR si určily ceny, za které se pozemky přičleňují do honitby).

Lze proto uzavřít, že náhradu v částce 5,--Kč/ha/rok za přičlenění pozemků žalobkyně do honitby [redacted] stanovenou v rozhodnutí Městského úřadu v Táboře ze dne [redacted] považuje soud za správnou, byť citované rozhodnutí vychází při stanovení této náhrady ze znaleckého posudku [redacted], jehož závěry na daný případ nejsou dle názoru soudu použitelné. Krajský úřad – Jihočeský kraj pak ve svém rozhodnutí, které bylo napadeno podanou žalobou, již v podstatě správně vychází z toho, že výše náhrady byla stanovena ve výši odpovídající výnosu z výkonu práva myslivosti, který je získán pronájmem honitby (být dle názoru soudu pronájem honitby nepředstavuje výkon práva myslivosti jako takového ve smyslu § 2 písm. a) zákona o myslivosti). S ohledem na tyto závěry soudu byla proto žalobkyní podaná žaloba dle § 250i o.s.ř. soudem zamítnuta.

S ohledem na shora uvedené právní závěry soudu pak bylo rozhodnuto při jednání soudem dle § 120 odst. 1 o.s.ř. o tom, že žalobkyní navržený důkaz znaleckým posudkem ke stanovení výnosu z výkonu práva myslivosti prováděn nebude, neboť takovýto důkaz nebyl k rozhodnutí věci potřebný.

O nákladech řízení bylo soudem rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žádný z účastníků na nákladech řízení ničeho nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím soudu podepsaného. O včas podaném odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře.

V Táboře dne 31. 8. 2006

Za správnost vyhotovení:
Markéta Vorlová *Mary*

Mgr. Pavel Příbyl, v.r.
předseda senátu

